

Ändring av upphandlingslagstiftningen för militär materiel

Den svenska lagen om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet (LUFS, SFS 2011:1029) innehåller en felöversättning från det engelska EU-direktivet.

Felöversättningen förhindrar både kostnadseffektiva anskaffningar och visst internationellt samarbete, och den bör därför korrigeras.

Lagen styrs av EU-direktiv 2009/81/EC. I artikel 12 i den engelska versionen, "Contracts awarded pursuant to international rules", står att

"This Directive shall not apply to contracts governed by:

(...)

(c) specific procedural rules of an international organisation purchasing for its purposes, or to contracts which must be awarded by a Member State in accordance with those rules."

I den svenska översättningen har första meningen i punkt (c) översatts till

"en internationell organisation som gör inköp för sitt eget bruk"

Detta i sin tur har fortplantat sig till LUFS 1 kap 8§ punkt 3.

Men "inköp för sitt eget bruk" är något helt annat än "purchasing for its purposes", och det får betydande konsekvenser.

Det drabbar särskilt det svenska arbetet mot NSPA, Nato Support Agency. Bland annat gör NSPA upphandlingar av materielsystem för medlemsstaternas inom Nato och PfP (Partnership for Peace) räkning. Dessa upphandlingar är en del av syftet med NSPA-organisationen ("for its purposes"), men NSPA använder inte självt den upphandlade materielen ("för sitt eget bruk"). Kort sagt, i den engelska versionen torde det vara tillåtet att anskaffa materiel via NSPA, men i den svenska versionen har det plötsligt blivit otillåtet.

Värt att notera är också att den franska versionen talar om en internationell organisation "achetant pour l'accomplissement de ses missions", vilket överensstämmer med den engelska men inte med den svenska versionen.

Det är lätt att tro att svenska staten i kraft av sin storlek skulle ha en bra förhandlingsposition gentemot försvarsindustrin, men Sverige är i dessa sammanhang ofta inte en tungviktare. Att förhandla med Nato i ryggen ger ett helt annat läge.

Alla anskaffningar vinner inte på att göras via NSPA, men en del gör det. Undertecknad har själv varit med och anskaffat materielsystem från NSPA innan den nya lagen trädde i kraft, och på det viset sparat uppskattningsvis tiotals miljoner kronor. Sedan lagen trädde i kraft är det stopp för sådana anskaffningar.

Såväl Försvarsmaktens materielförsörjningsstrategi som inhemska politiska signaler på senare år påbjuder internationellt samarbete i dessa ärenden, men i ett penndrag har väsentliga delar av möjligheterna att göra så uttraderats.

I princip har EU-direktiven företrädare framför svensk nationell lagstiftning. De olika översättningarna av direktiven ska – åter, i princip – vara juridiskt jämställda, men när det kommer till kritan rankas inte minst de engelska och franska versionerna högre än den svenska.

Det är förmodligen tillåtet för Sverige att ha en strängare lag än vad direktivet tillåter, men om man inte verkligen vill hejda allt framtida samarbete med NSPA så skjuter man sig med nuvarande skrivning i foten.

Uppenbart är att den avviker från vad som står i originaldirektivet. Den hämmar också Sveriges möjligheter till såväl kostnadseffektiva anskaffningar som internationellt samarbete.

Att ändra på detta vore mycket enkelt. Allt som krävs är en justering av just denna mening i den svenska lagstiftningen och antagligen också den svenska översättningen av direktivet.

Jag yrkar

Att Centerpartiet ska verka för att LUFS 1 kap 8§ punkt 3 ändras så att stycket avspeglar betydelsen i engelska 2009/81/EC Article 12 (c).

Att Centerpartiet ska verka för att svenska direktivet 2009-81-EG artikel 12 (c) ändras så att stycket avspeglar betydelsen i engelska 2009/81/EC Article 12 (c).

Att motionen vidaresänds till Centerpartiets partistämma.

Dan Tilert